



EL POBLE CATALÀ



REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
SANTA AGNA, 19. PRAL. TELEFON 4258

ANY XIII NÚM. 4241

BARCELONA DIUMENGE 26 DE NOVEMBRE DE 1918

UN NÚM. 5 CÈNTIMS

IMPRENTA ESTEREOTIPIA
EST. 16. TELEFON 2298

GRANS MAGATZEMS

EL SIGLO

Del 4 al 23 de Desembre

Gran Exposició i venda de articles per a

REGAL,

TAULA I CUINA

Figures, Busts, Miralls, Columnes, Gerros, Telsos, Forns, Quadros, Mobles, Llampàres, Curberts, Plats, Gramòfons, Rellotges, Escribanies, Objectes per a Fotografia, Dibuix i Pintura, Perfumeria, Articles de pell.

Vaixelles, Serveis de Cristall, Plateria, i Metall blanc per a taula, Bateria de cuina, amb

Grans reduccions de preus

Dietari EL SIGLO per a 1917
un a pessetes 1'10

PELLETERIA FRANCESA

Portal de l'Angel, 5, entressol

Gran assortit de models de darrera creació,
en tota classe de pells per a abrics

No deixin de visitar aquesta casa

Preus imitadíssims

LA SIBERIA

Rambla Catalunya, 15 i Corts Catalanes, 624

LA MES IMPORTANT D'ESPANYA

GRANS EXISTENCIES en tota classe de

ARTICLES PELLETERIA

ULTIMS MODELS

PER A LA PROXIMA TEMPORADA

La casa més ben assortida
en colls ploma i capellines última novetat

PREUS INCOMPETIBLES

ON PARLE FRANÇAIS

ENGLISH SPOKEN

EL BARATO

Primera casa d'Espanya

MANTES LLANA

ABRICS

340 MODELS NOUS

Aquí el gran assortit solament el tenen aquests Grans Magatzems

PELLETERIA

Ningú té tantes existencies d'aquest article ni en venen tanta quantitat com EL BARATO

PARLOTEIGS DE PARÍS

Els uns i els altres

A lo millor truca a la vostra porta
—quí?—un permisionari del front.
A l'endemà un altre. A l'endemà pas-
sat un altre.

Joies us els mirau davant vostre de
cap a peus, els abraçau, us donau
pressa en demanar-los d'on venen, per
quant de temps.

No pensau, en veient-los tant cara-
vermells, xamosos i sapats, en llur
salut.

No us fixeu tampoc en els esquitxos
de fang, de fang gloriós, que que porta
llur blava túnica destenyida.

Ah, els braus peluts!

Ells, tots us responen invariable-
ment, quasi:—«Vinc del Morthomme».
O bé: «Baix de Douaumont». O tam-
bé: «A l'hor em trobava a Saillies». Com
la cosa més natural del món, sense
frases, sense grans gestes.

De les coses terribles que han vist,
de les trifulques, dels combats, no
pensin en dir-vos en una paraula,
si no els ho recordeu, si no els ho re-
clamen, àvids com sou de l'herois-
me... d'altri. I a bon preu.

A París, a tant pocs quilòmetres de
les línies de batalla, hi ha qui disfruta
dels més grans bens de l'existència
pacífica; hi ha qui, davant del dol-
civil, davant dels soldats mutilats,
sembla gaudir d'un espectacle pinto-
resco. Ni que creat hagués sigut per a
ornament del seu somni.

No cal indignar-se davant d'aqueixa
ventura impúdica. Vindrà fatalment
l'hora del trespàs per aqueixos egois-
tes. Vindrà, si l'el desvari suprem
voltarà potser llur agonia d'un infer-
nal ball de bastons, damunt la carn
llur. O farà sentir unes brases de foc
en llur cor.

Però deixem l'horrible, per massa
fort, en l'esfera de l'horrible, i perdon-
em a n'aqueixos inconscients; no
pensem en ells; que romanguin, per
sempre, en l'oblit.

Tot d'un plegat, els periòdics vinga-
a parlar de crisi de transports, de
manca de combustible. Es una con-
signa?

La gent civil tindrà d'imposar-se
privacions, tant si vol com si no vol,
diuen.

Temps de dictadura?
Com aqueixa movilització dels ele-

ments de sa casa, a casa de l'enemic?
Els qui lluiten al front, els qui tre-
ballen de concert amb ells al darrera
us diran: justa la tusta.

Mentres els uns se fan foradar la
pell per al patrimoni mantenir dels
altres, just és que ls altres participin,
no sols, com ara, en els guanys, sinó
també en les penes de la guerra. L'ho-
me de consciència no té d'admetre que
la sang dels seus germans se vessi per
ell, sense perill per a ell.

Es qüestió de posar un terme a la
bogeria del luxe, fa mal i tot de veu-
ren les manifestacions, aquí. Aquí
el luxe és ara un insult. És suficient
amb que's prohibeixi l'entrada de se-
nyores vestides de cerimònia, en els
teatres? «Se's prohibirà, per ventura,
que surtin pels carrers mig descota-
des, però amb abrigs de pells riquis-
sims? Hi ha, si, certa gent que està
massa proveïda de diners, massa des-
proveïda d'intel·ligència.

Es també qüestió de no malgastar
superfluament la lum elèctrica, el gas;
les fabricues de material de guerra
n'hauran benefici, per a la defensa del
país, diuen. No patiran també els te-
atres, els cinematògrafs, els salons.
«Què hi fa? Es també qüestió de fer
pagar un impost al qui mengi massa,
en el restaurant de preu; impost esca-
lonat segons la despesa. El panxut
Falières (ara que no és president de
la República se li pot dir panxut jo?)
farà d'amo i senyor de les economies.

No sé si l'Alfred Naquet, davant de
l'actual guerra, s'es mort de pena; però
sé que s'es mort, si. Formosa figura
de vell, amb la seva cabellera blanca,
amb la seva rica barba blanca, i
quins ulls més blaus, més vivents, més
purs no tenia. Quan enraonava, en
aqueilles dolces hores vesprals de la
rua de l'Assommoir, la seva intel·ligèn-
cia es fixava en les coses docament i
les il·luminava. Quin raig de llum!
Mestre: vers la vostra consciència revo-
lucionaria, tan noble que fou i sincera,
vers el vostre saber, vers la vostra
amistat, va condolgut avui l'homena-
ge suprem dels qui us coneixien i
us admiren.

J. PEREZ-JORBA

Paris, 15-11-1916

La Política

LA Unió general de treballa-
dors i la Confederació gene-
ral del Treball han donat a
la publicació del document im-
portantíssim, que donem integra-
ment a continuació, en el qual se
manifesta l'acord d'anar a la vaga
general, per tot el dia 18 de de-
sembre.

Nosaltres recollim aquesta deci-
sió dels nostres treballadors, com

una de les més grans que s'han
pres des de molt temps a aquesta
part, i quines derivacions possi-
bles no escaparan a l'atenció de
ningú, la grossa transcendència dels
moments actuals, justifiquen tot
el neguit que's vé exterioritzant
aquests dies a tot arreu de la pe-
nínsula. Les imprecacions per la
manca de feina, per l'insuficiència
dels salaris i l'encariment de la
vida, va prenent una volada, que
una causa qualsevol, per molt in-
significant que sia poden encoana-
nar-li un gran renou de tragèdia.

Per a no pagar més car del que
valen els genres de punt i
camises, déu voste comprar-los a la

Gasa Vilardell

Regeixen els mateixos preus de

fàbrica per a les vendes al detall

Fàbrica de genres de punt

Hospital, 36 i 33 Suursal núm. 1, Compto de l'Assalt, 8
Rematem els genres del local (Carme 73)
adquirirli per a instal·lar la Suursal núm. 2

CASA Alfombres

Estores

AMAT

Persianes

Linoleums

1, ARCS, 1-TELEFON 3064: **Preus reduïts**

Dr. Serrallach Especialista ronyons, matriu, vies urínaries i anà-
lisis orina. De 12 a 2 i de 6 a 9. Festius, 10 a 12. PELLAI, 40.

No volem concretar aquesta rà-
pida impressió que'l document so-
cialista ens ha produït. Hem cre-
gut sempre sincerament que els
obers han de regir-se per la llur
sola i sobirana voluntat. I la trista
experiència ens ha fet aprendre,
que's comentaris de la premsa
han influït moltes vegades en
aquestes qüestions d'una manera
gens profitosa.

De totes maneres, no podem
romandre indiferents a lo que tan
estretament lligat està a un inter-
rès generalíssim.

Hi ha en el manifest, algunes
notes que permeten al govern,
conjurat la vaga, amb el canvi de
conducta de que's socialistes de-
manen. La manifestació de que la
vaga no's durà a terme si el go-
vern executa determinades mesu-
res i prova ben bé l'esperit de re-
flexió i de sensatesa que inspira
als dos organismes obrers.

Si això es dugués a terme, si la
situació del proletariat rebés l'adob
a que té un dret absolut, si el go-
vern trobés manera de complaure
aquestes afirmacions que en gran
part no són dictades per l'esperit
de classe sinó que constitueixen
un desig de tota la nació, no pas-
sarien pel trasbals potser balder i
malestruc i tot, de veure per 24
hores paralitzades totes les en-
ergies productores d'Espanya.

Seria molt convenient que En
Romanones, no adoptés gestos
teatral i accents de melodrama
per a calificar l'actualitat obrera.
Estudiant serenament i amb bona
voluntat tots els termes del con-
flicte, fariem més patriotisme que
deixant-nos emportar per infules
autoritaris tretes a despropòsit.

Esperem pacientment que la
crisi es resolgui fàcilment en la sana
incinació i l'esperit de sacrifici i
de reflexió dels de dalt i dels de
baix.

«Ciudadanos: Nunca, con tanta jus-
ticia como hoy, habrá podido afir-
marse que el pueblo está en peligro.
No le pone en este penoso trance la
amenaza de ningún yugo extraño,
que, por suerte, con la guarda cuida-
dosa de nuestra neutralidad hemos
sabido y seguiremos sabiendo ahu-
yentar—sin desmayos ni titubeos—
toda posibilidad de que los desastres
horrendos de la guerra vengan a au-
mentar las ya casi crónicas amarga-
ras de nuestra vida en la paz; si un
gravísimo peligro se cierne sobre Es-
paña es porque, silenciosos, sigilosamente, calladamente, unos enemigos
invisibles: pero cuyos estragos se ha-
cen sentir más hondamente cada día,
acometen con ímpetu formidable a la
masa útil y al mismo tiempo más nu-
merosa porción del pueblo, a aque-
lla que con los instrumentos de produ-
cción como armas gloriosas en las in-
cruentas luchas del Trabajo laboran

por el pan y el pensamiento cotidia-
nos de España.

Todos conocéis a esos enemigos:
son el hambre, la falta de trabajo, el
dolor de los vencidos en las batallas
por un ideal. En millones de familias
se siente el acoso del hambre, asedio
terrible que puede ser presagio de pa-
vorosas catástrofes, porque nunca el
pueblo estuvo más cerca de las con-
vulsiones desesperadas de la violen-
cia que cuando se ha visto empujado
a la miseria más tétrica por el brazo
brutal de situaciones que, teniendo su
remoto punto de partida en las in-
iquidades del régimen social, llegan a
convertirse en insuperablemente trá-
gicas por el sistemático desoir de los
Gobiernos a las clamorosas demandas
del pueblo, que ve cerrados todos los
caminos por donde de ordinario mar-
cha pacíficamente a la conquista del
pan.

No caben disimulos. El hambre es
tremenda en toda España; ha invadido
todas las regiones, ha conquistado las
ciudades y las villas, el llano y las
cumbres, y, no queriendo parar su
imperio en las tierras proletarias, se
la ve dominadora también en otras
esferas sociales, y aun parece que as-
pira, gozosa de verse así triunfante, a
convertir la nación entera en un vasto
feudo suyo, sin que de este naufragio
del bienestar español puedan quedar a
salvo más que las cimas encumbradas
de la vida económica nacional.

«La existencia es hoy durísima para
la inmensa mayoría de los españoles.
Y complicándose esta realidad aterra-
dora con la inmensa paralización de
ese torrente circulador, vida de los
pueblos, que se llama trabajo; inmo-
viles muchas industrias, amenazadas
otras de parálisis, lanzadas de campos
y ciudades a las angustias del paro
torzoso esas bandadas tristes de
hombres que en la demeración de sus
semblantes y en el destrozado conti-
nente suyo llenan ahora nuestras
calles como fugitivos de una gran de-
rrota, ¿cómo no creer que pelagra
nuestra raza, que nuestro pueblo está
amenazado de muerte, que España
debe alear a recursos heroicos para
salvarse, si aún no ha renunciado a
vivir!

Lo proclamamos con orgullo. Mien-
tras la inercia de otras clases y de
otros elementos, tan afectados como
nosotros por este lamentable estado
de cosas, ha contribuido a ocultar la
sensación desconsoladora del malestar
público; mientras una gran parte, por
no decir la totalidad de la clase media,
vergonzante mendigo en la sociedad
española, ha permanecido devorando
en silencio sus miserias, tal vez espe-
rando de invocaciones cobardes a sor-
dos poderes ultraterrenos o de espon-
táneas y humillantes conmisericordias
de los Gobiernos y elementos directo-
res un alivio a desdichas que tienen
una buena parte de sus raíces en esa
conducta de quienes las sufren, los or-
ganismos obreros de España, respon-
diendo al acuerdo de sus integrales,
la Confederación Nacional del Trabajo
y la Unión General de Trabajadores,
han venido sosteniendo una acción in-
tensa, altamente patriótica, señores
profesionales del patriotismo que aho-
ra no mostráis diligencia ni interés en
curar estos males patrios. Para que en
la medida posible hallen solución los

problemas de la vida: el pan barato i el treball abundant, sin descurar, tenint-lo present a cada instant, el anhelo de que les carcelles se obrin de par en par, en oblid de lo pasat, però sin repates odiuosos, para aquells conculados nuestros que sienten las persecuciones de la justicia por su corazón les mandó no poner límites a la expresión del pensamiento, que si no delinquen—como en frase—recedora de recordación declaró uno de los prohombres de la política española—acceder debe ser a que los enamorado de ver libre no sean víctimas de los generosos excesos a que pueda llevarlos esta fección, i menos en estos momentos, no prescindan de esta reflexión los gobernantes, en que todos los pueblos buscan la coordinación perfecta de voluntades, el acuerdo más unánime posible entre los sentimientos de todos los individuos que los forman, unión sagrada que no será posible a España mientras la cárcel sirva de muralla entre unos españoles al otros.

La acción de los organismos obreros ha conseguido despertar de su dormida habitual a los poderes públicos. Advertimos en ellos actitudes que parecen conducir a la satisfacción, si no absoluta, relativamente considerable de las reclamaciones populares. Mas no podemos desconocer que si por un momento abandonásemos la acción que venimos desarrollando, otra vez se apoderaría de nuestros gobernantes la acostumbra desidia para sentir la necesidad de poner remedio a los dolores de la nación. Y por eso, apreciando nosotros la gravedad extrema de estos momentos, que exige la persistente asistencia del médico al enfermo, nos mostramos resueltos a no abrir paréntesis en la campaña de agitación que efectuamos, no por motivos—como ha podido insinuar—de siniestra intención revolucionaria, descreditada subterfugio a que han querido en ocasiones atenerse los directores de la vía pública para desautorizar nobles movimientos de opinión, sino porque—digámoslo sin vanidad, mas con natural orgullo—hoy somos los amparadores de la maltrecha vida nacional.

Persistimos pues, en el camino que desde el pasado octubre tenemos trazado. Y yendo por él anunciamos al pueblo español que, precavido de la posibilidad de que el Gobierno sienta escasos ánimos o retroceda en la aplicación de las medidas que se le vienen reclamando para que los problemas del momento hallen la solución más conforme con las necesidades del país, la Unión General de los Trabajadores y la Confederación Nacional del Trabajo han acordado que el próximo 18 de diciembre se declare, por un período de veinticuatro horas, la huelga general en toda España, si las promesas del Gobierno en relación con aquellas cuestiones no han sido traducidas en hechos, en realidades en obras, únicas demostraciones que ya aceptaremos para dar por buenas las intenciones del Poder público.

Y con el anuncio de esta intimación energética i rotunda a los gobernantes, hemos de expresar nuestra convicción de que lo mismo en la preparación del movimiento que en el desarrollo de éste, habrán de cooperar todos los españoles que quieran mostrarse dignos del título de hombres libres y que sientan las tristezas del presente. No son estas cuestiones incumbencia de un partido ni de una clase, sino competencia obligada de todos los españoles, porque, en suma, de la salud nacional se trata. Mas se comprende que particularmente deban interesar a los trabajadores, y por esta causa nosotros llamamos especialmente a nuestros compañeros.

No son horas de vacilaciones ni de indiferencias. Defendamos la vida, y no solo la nuestra, sino la de nuestros hijos y la de nuestras mujeres. ¡No lo olvideis, mujeres obreras! Explotadas como los hombres, esclavas a la vez del trabajo y del hogar—cuyas escasas tan bivamente tenéis que combatir ahora—, interesadas en que vuestros hijos, vuestros compañeros, vuestros mismos, tengáis una vida más amplia y dichosa que esta mísera d'ahora, debéis dar gallardas muestras de vuestro entusiasmo en el desarrollo de la acción que se propone. Las mujeres obreras españolas, heroicas directoras de nuestra economía doméstica, darán seguramente en esta ocasión el ejemplo magnífico, en esta nación donde tantos hombres han abdicado vergonzosamente su vigor espiritual, de la energía con que están dispuestas a actuar en estas horas solemnes de la vida española. No es posible que ninguna de vosotras acija indiferente esta acción en que, tenedlo muy presente, se combate por la vida de vuestros pequeños.

No lo olviden tampoco ningún trabajador ni ciudadano alguno. Seamos españoles hombres, siquiera para defender nuestro pan, nuestra vida; a ellos mismos que el estigma de Joaquín Costa no nos puede ser aplicable que la vida no ha huido de nuestro pueblo; que abemos mandado a los que gobiernan; que en fin, somos un pueblo y no un redil.

Esperamos vuestras decisiones. O hambrientos y viles, o ciudadanos enérgicos. Escoged. Mas de la elección pende esto: que vuestros hijos tengan mañana para vosotros un recuerdo de gratitud, por que los desahogasteis de obstáculos el camino de la vida, o una maldición, por que les

legasteis sólo el recuerdo ignominioso de no haber servido para luchar por el pan ni por la libertad de España.

Por el Comité nacional de la Unión General de Trabajadores: Francisco L. Caballero, Vicente Barrio, Daniel Anguiano, Julian Besteiro, José Maeo, Manuel Cordero, Andrés Saborit y Virginia González.—Por la región de Extremadura: Juan Barceló y Vicente Sanchez.—Por la de Castilla la Vieja: Luis Lavín y Oscar Perez Solis.—Por la de Navarra: Serafin Uriz.—Por las Vascongadas: Pedro Cabo.—Por la de Asturias: Manuel Llaneza e Isidoro Acevedo.—Por la de Andalucía: Florentino Garcia.—Por la de Galicia: José Gómez Ossorio i Manuel Suarez.—Por la Confederación Nacional del Trabajo y Comité Asamble de Valencia: Francisco Jordan.—Por la Federación de Sociedades obreras de Zaragoza: Gabriel Calleja.—Por la Federación nacional del Arte textil y fabril: José Vilanova.

El teatro catalá

El futur historiador de Catalunya no arribarà a escatir mai, com ens hem fet per a guanyar eleccions i deixar perdre el teatre catalá.

Un amic ens ha fet remarcar que si els 60 mil electors catalanistes ansien sols i verna a contemplar la escena catalana una vegada cada dos mesos, no hi hauria cap nit en que no s'hi trobessin un miler d'espectadors.

Peró es veu que tota aquesta gent que atapeix els teatres i escoles municipals els dies d'eleccions, no troba lleure, ni una vegada al cap de dos mesos per a anar al teatre catalá.

Hi ha maliciosos que creuen que la culpa és de la Lliga, perquè enseny a als seus nens a anar a estudis de funcionaris públics i a fer classicisme de revista, en ves d'encarregar-los pel camí del teatre. Ah! si En Pol fes drames i la «ben plantada» es posés a representar. Allavors l'abonament cauria a dojos, i hi hauria divendres blancs i dimarts plúvia, encara que als entrecos s'hi parés en castellá.

Un assaig de lo que podria prosperar un teatre catalá tributari de la Lliga, ho constitueixen les veïlades que dona la Congregació de Nostra senyora de la Mercé, a les que hi assisteix lo més llampant del catolicisme «canaster» de la llengua catalana.

Entre les moltes falles de patriotisme que's poden encantar a la Lliga hi haurá d'aquí endavant, el seu desamor per a les coses del nostre teatre que no necessita funcionaris ni escriptors de cap sou ni categoria.

El delictiu catalá

Potser que tindran raó els que diuen que no'ns hi hauríem de ficar en aquells ridículs plets que entaulen a no sabem a qué els catòlics de l'Espanya.

Peró després d'haver llegit «El Correo Catalá» ens sentíem batxillers i xerraires.

Una xulada al Palau de Venecia, antiga residència de l'embaixador de Austria al Quirinal, la tradueixin els requetés en una grollera exaltació de «insultos y vejaciones al Sumo Pontífice».

Es clar que tot això no té engruna d'interés per a nosaltres, si se'n treu la lògica d'«El Correo» que deu trobar més indignant per als catòlics un soroll en el barri o districte del Papa que la destrucció de la Catedral de Reims i la de Soissons i l'assassinat monstruós de mil rs d'armes.

No sé si s'hauran refet els carlins germànófil de les arrambades del comte de Melgar, ni si s'hauran consolat del esborrament solert per tantes esglésies i capelles sotmeses a la punteria germànica.

Nosaltres que no som gaire catòlics ho lamentarem per moltíssims anys. Estem segurs de que'l Papa si va sentir els xiulets de que parla «El Correo» es devia creure que era objecte d'una operació tática dels alemanys i va amagar totes les imatges santes per a si de càtols hi creure que allò no era una catedral.

Un telegrama

Ha sigut enviada a Madrid aquest telegrama:

«Castrovido-Domingo-Ayuso - Congrés Diputats.

Comité Acció Social Progress va els felicita cordialment per protesta homenatge postum a qui fou causi abominables desolacions i brutal sacrifici milions víctimes ignocentes.

President: Ysart Bulla; Secretari: Francesc Font.

Ateneo Democràtic

Han sigut presents al Govern civil, els estatuts per a la constitució de germanat «La Democràcia» pel socor mutu, entre ambdós sexes en els casos de malaltia i delinqüència, entre els socis de l'Ateneo Democràtic del districte VII, (Aragó, 135), les seves famílies i tots els que simpatitzen amb tan altruista i humanitaria institució.

Dels plets intermedis i escandalosos

L'ajuntament tingué un plet que durà vuit anys, per les entremeliadures d'un advocat polític, per l'influència d'una grossa companyia i per la flexibilitat d'uns regidors, que no trobaven obstacle en passar per desdorsos.

Un milió de pa's regalava l'Ajuntament a la Companyia de M. Z. A. si al cap de vint anys dita empresa ferroviaria bastia una estació digna dels prestigis urbans de Barcelona.

L'empresa no cumpí però guardà els terrenys i s'emboficava de paper segellat els nostres regidors i els explotadors de locomotors.

El nombre d'incidentis judicials així com la manera que van ésser conduïts pel meneguer jurídic de la companyia atabacista senyor Traval, se la retroveure amb la longitud de la qüestió.

El «Buenos Aires» embarrancat al port

A l'hora d'itinerari ha sortit del moll de costum el trasllatí «Buenos Aires» cap a Amèrica.

A l'ésser al canal entre els molls de Barcelona i Catalunya, per anar excessivament aproximant al darrer d'aquests molls, ha embarrancat damunt d'un baix de fang.

Dos remolcadors han ajudat al trasllatí a sortir del embarrancament, durant l'operació més d'una hora.

Per fi, ha pogut fer màquina enrera, sortint del mal pas sense averys d'importancia.

Després d'un detingut reconeixement, s'ha girat el seu viatge.

A mitja tarda ha sortit del port el creuer «Reina Regente»

20 anys de jutjats o... podriem afegir a tall de melodrama.

Simultaniament els voltants de l'estació de França, devenen més i més bruts i desurbanisats, l'elefant se moria de gana, i els lleons s'assamblaven cada dia més al pobre lleó sagrat i cego que Tartari va assassinar al en contorns d'Alger. Al parc se marcen les flors, se corceaven les herbes, s'hi aburrien els museus i triomfaven la oruga i la popular molsa... Res, deia tothom, no hi ha remei, fet i fet fora millor regalarlo el parc, no paga la pena d'un plet de tant metratge... I alguns regidors deien que si, tot possant-se els dits als butxacons de l'ermilla amb aquest gest tan característic de còmic dolent i d'orador de miting.

Fins ara totanava bé per als partidaris d'aquesta cesió d'un Parc que havia deixat d'ésser-ho. Fins els toros s'hi migraven a la plaça vella sota la pesadeta d'aquest plet inacabable...

Peró el marqués d'Olerdola, feia temps que sentia el neguit de totes aquestes coses ciutadanes que agonitzaven i sentia blana la terra quan trepitjava per aquells indrets.

En Rius ha anat a Madrid i el plet s'és acabat de cop i volta. Barcelona tornarà a tenir el milió de pams de terreny que regalà amb un tret d'esplendidesa correspost durant 40 anys amb mesqueria i mala fe.

El marqués d'Olerdola que ha conseguit reincorporar al cabals de la ciutat un troç del seu territori, sentirà potser tota la grata emoció d'un d'aquests moments que tant se troben en la vida política del seu pare...

El de Cenicerio indultat

Darrerament ha estat conmutada per la regia prerrogativa la pena de mort que havia d'infligir-se a uns dels seus reus per la tragedia de Cenicerio, després d'haver ja sigut indultats els altres dos.

Amb aital motiu la premsa d'esquerra lloa la noble actitud del general Luque, qui ha fet de la seva part tot el necessari per a estroncar la història fatídica dels fusellaments espanyols.

Es simpàtic aquest interès en rebatjar el negre d'aquesta orla que comensaven a posar a la llei de Subsistències. Els obrers balejats a Alburquerque per haver menjat aglans són un tòpic sagrant per a enquadrar en les parets d'un ministeri qualsevol...

Com que malhauradament no haurem amb la tragedia dels aglans ni amb la de Cenicerio, escrit l'epíleg d'aquestes tradicionals matances de la gana és plaxerós arribar a un capítol d'indult al bell mig d'aquesta història d'Espanya que ens hem entocidat en escriure amb regust toletines...

Lloarnos la visió obsediosa d'un patibol i d'una capella espaventable és un geste estètic i humanitari que ens emociona amb la mateixa sencillesa a que pot fer-se.

Amb això donà el Govern una prova de que els delictes socials, si bé poden produir-se per la seva desidia, poden també redimir-se, quan un ministre no té ganes de rebre manifestos de pietat i visites compungides.

Nosaltres ens alegrem de que el compte de Romanones hagi trobat més còmoda signar un decret d'indult, que rebre comissions i telegrams demanant-lo. Per una vegada la mandra de un ministre ens ha sigut profitosa.

Juventut Nacionalista «La Coronela»

Es fa avinent als socis d'aquesta Joventut i demés nacionalistes que desitjaven concorre al Concell General de socis, que havia de celebrar-se avui, diuenge, que aquest ha quedat sospès fins a nou avís, a causa de dificultats que s'han presentat a última hora i que han privat l'obteniment del permís del Govern civil.

La nova data de la reunió ja s'avisarà oportunament.

Juventut Catalanista

La Joventut Catalanista de Barcelona, ha començat els treballs d'organització del festival «Cap d'any catalá».

«Nostra Parla»

L'il·lustre escriptor don Angel Guimerà ha acceptat la presidència honoraria de l'entitat «Nostra Parla» i ha ofert la seva cooperació per a que pugui cristallitzar els ideals de la nostra associació. També ha promès el senyor Guimerà escriure un himne a la llengua catalana.

Anants i vinents

Marxaren anit, en l'express, cap a Madrid, el capità general don Felip Alfau, el diputat a Cortes senyor Bertrán i Musitu i el senador i director de «A B C», senyor Luca de Tena.

—El president del F. del T. N., senyor comte de Caralt, retorna avui del seu viatge a la Cort.

L'INSCRIPCIÓ A L'ESTATUA D'EN CASANOVA

L'actitut dels nostres regidors

L'editorial d'«El Progreso» d'ahir acusa als nostres amics, els regidors senyors Vila Maríes i Balañá, per haver proposat una inscripció a l'estatua d'En Casanova que, segons el diari radical, és excessivament nacionalista.

«El Progreso» no deuria acusar ni combatre als nostres amics per aquella actitut, perquè «El Progreso» sab i sabia que els senyors Vila Maríes i Balañá es presentaren al poble amb significació francament nacionalista i no han mancat ni mancaran mai a la seva consciència. encara que s'hi interposés una atenció personal o un compromís de partit.

La radicalitat nacionalista dels dos dignes regidors no pot ésser una sorpresa més que pels mals intencionats que'ns han atribuït actituds de claudicació, sense justificació i sense motiu, però no pels que tenen probas constants de la nostra inquebrantable lleialtat als ideals a que'ns debem.

Nosaltres contestem, doncs, amb tota claretat i sense cap mena de reserva mental, que en veritat aquella fórmula fou proposada i sostinguda per creure-la la més adequada a la essencialitat del nostre credo catalanista.

Pendent actualment d'aprobació definitiva, nosaltres farem encara tot el que calgui fer per a obtenir el seu triomf, i ni els radicals ni els regionalistes ni aingú podrà tenir dret a sorprendre d'una intransigència catalanista que en nosaltres ha sigut sempre constant i fermíssima.

No l'hem empenyada mai a ningú. És ben nostra i res ens pot aturar en l'actitut franca i resolta que estem disposats a sostenir. Si per cas, els únics que's poden quedar sorpresos són els quatre il·lustrats que corren per aquests empedrats i que encara creuen de bona fe al catalanisme no més se'l serveix amb discursos de miting. Nosaltres cumpim amb el nostre deure cada vegada que les realitats són les que n'han de tocar els efectes en major benefici de Catalunya.

I estem, ademés, disposats a sostenir la fórmula proposada perquè estem convençuts de que també és la que respon a la «realitat històrica» tant discutida.

La realitat, no la llegenda, de la gesta que's reuní amb la mort del que de la Coronela, és senzillament la d'una defensa «de les llibertats de Catalunya»—tal com diu l'inscripció proposada—en contra del perill d'una absorció d'un centralisme, que venia representat per l'invasora dinastia borbònica, i que's va cumpir amb el famós decret de nova planta al triomfar aquella del esforç heroic de Catalunya.

Si no volen, senzillament, buscar cine pens al gat, els radicals i tots els que surten amb aquest romanço de la «realitat històrica» han de pensar que el plet estava no més, per Catalunya, en el perill de les seves llibertats, i que entre dues dinasties que's disputaven el poder, els homes de 1714, prescindint de tot, es decantaren per la que constituïa una promesa

CRÒNIQUES SETMANALS

La ciutat dels comtes

Liceu. No intenterem pas una descripció de la sala. Queda aquesta tasca per a les plomes ben tallades den Manolo Echauo o den Carles Albert de Peralta, la vostra ploma republicana no sabria pas dir de les dimes barchonines tot lo que elles es mereixen. No més retruaria algun pòtin... Are en conten un de meravellós. Protagonistes: una distingida noia de sa casa, liceista, abonada al the del Royal... i una donzella Pe servei. L'argument sembla una pàgina del «Journal d'une femme de chambre»...

A l'escena «Maruxa» i «Manon». Prescindim dels «Pallassos» que és música de gramòfon. «Maruxa» no és més que una «Marina» sense la patina del temps. El «Golondrón» no emociona encare. I quan en Palet cantaba la «Marina», fent ressonar les «verres» a la manera italiana, a voltes llicabca encare alguna llàgrima furtiva per les galtes d'un abonat antic. Amb «Manon», la Vix, nom plet de prestigi, vencedora en art i triomfadora en bellesa. «Manon» agrada sempre. Es opera per a el gros públic i per lo que no és gros públic. Tant sols adalt al quint pis, diu mal de la seva música, algun wagnerià irreductible dels que no miren mai l'escena i porten, empró, a les mans una traducció den Pena.

A la sortida del Liceu, animació en els restaurants de nit. Els tzigans toquen la «Serenade amoureuse», «The happy fox», «Lone-line», den Pepe Sagnier, «Cuidado con la pintura» «Noche de gamús», Els Lyons ja tenen, cada un, la seva francesa d'aquest hivern.

Smokings. El frac desapareix i aviat no més quedarà el den Casac Abarca. L'Edén, algun disabte—Barcelona, ciutat industriosa se diu—veureix els disabtes—adquireix un esplendor comparable al d'aquelles escenes de pel·lícula que s'anuncien a la pantalla: «El heredero de los Condes de Salisburg llevaba en París una vida dissipada»...

El tango no ha invadit tant sols els grans restaurants aristocràtics ont concorren els fills de fabricants i els naviers enriquits. El tango s'ha incorporat definitivament a la vida de Barcelona. Saló Japonés, Bar d'Urban, Bosque de Palermo... els salons rescentment oberts, són també temples de la dansa criolla. Allà a on hi ha unes taules amb les estovalles parades, i una taula de set i mitg al costat, el tango triomfa. Ja no són sols les franceses ni les dangarines professionals les que saben els misteris de la dansa admirable. Les noies de l'esquerra de l'Aixampli són ja tan guertes formidables. I aduec les minyones de servei. Que a la Bohèmia ja alterna l'orquestra d'envelat amb la música voluptuosa dels tzigans.

Cal consignar aquesta triomf del tango a Barcelona com una cosa fatal. El tango, apart de la seva bellesa, té un valor representatiu del nostre esperit. És mudança acordada, numérica, com go és la sardana. Sardana i tango; heus aquí les dues manifestacions de la nostra coreografia. Caldria aviat modificar els versos den Maragall, dient:

Don Josep Sanfeliu, per a construir unes bases per a reparació de cals a fi d'acabar unes obres que está efectuant donya Josepa Fontcuberta en la carretera provincial de Caldes de Montbuy a Sant Celoni.

Don Jaume Marsá, veïna de Santa Bàrbara (Tarragona), per a construir unes ceres davant de casa seva, del carrer Major, carretera provincial d'aquella població a Centla.

Don Salvador Cladellas per a construir un tancat d'espí artificial en terreny que limita amb la carretera provincial del Masnou a Granollers.

Don Ramón Bellmunt, veí d'Arbeca (Lleida), per a construir un pont sobre la llacuna del camí veïnal d'aquella població.

La Catalana de Gas i Electricitat per a instal·lar una derivada per a conducció d'electricitat a la finca de donya Cerna Macià, número 86 de l'Avinguda de la República Argentina.

Don Francisco Mestres, veí de Caldes de Estrach, per a tallar pins, substituïnt-los per garrofers en la propietat del seu pare don Felip Milans, la qual limita amb el camí veïnal de Sant Vicens de Llavanera.

Don Albert Cabot, per a construir un pu entre duques pocs de terra de la seva propietat del terme de Sant Vicens de Llavanera, limitant amb la carretera de Cornella a Fogas de Tordera.

PERE MIR

BANCA, BORSA, CANVI DE MONEDES

PLAÇA DE PALAU, 4-TELÈFON, 194

El treball

L'ASSAMBLEA DE «LA CONSTANCIA»

Presidits pel company Jaume Roca e n'hi ha, els obrers d'ambdós sexes qui integren l'entitat.

Es donà compte d'haver ingressat al sindicat, des de la darrera reunió, 2.000 obrers de la barriada de Gracia gairebé tots. Es donà també que havien obtingut millores moltas donen ara 44 «manats» en lloc dels 34 que entregaven abans, i que a can Roldà, s'hi millorà les condicions del treball.

Després es prengueren els acords següents:

Fusionar «La Constancia» amb «Las Tre Clases de Vapor».

Envià un telegrama al president del Concell de ministres demanant l'indult de l'obrer condemnat a mort pels successos de Caceres.

Declarar-se en vaga vintiquatre hores, per a advertir al Govern que el proletariat espanyol vol que's rebuixi el preu de les subsistències que's concedeixi una amnistia que posi en llibertat a tots els presos per qüestions polítiques, socials i d'impremta, siga el que's vulgui llur delictes, i que s'empenyguin treballs públics.

CONVOCATORIES PER A AVUI

A les deu del matí, Assemblea magna, al Centre Obrer del carrer de Mercaders, dels obrers de les Companyies d'aigua, gas i electricitat per a tractar de la formació del sindicat únic.

A la mateixa hora, miting monstre d'obristes, fusters i similars a la Casa del Poble del carrer d'Aragó.

A dos quarts d'onze, miting de propaganda societaria a la Societat d'Obrers mariners i fogariners «La Navia». Parlarà el company Josep Robert i Melián. Tindrà com a delegat de l'entitat organitzadora del miting, Enric Ferrés pels carreters i un delegat de la Confederació Regional.

A les quatre de la tarda, Assemblea de delegats obrers, acordada el dimarts, al Centre del carrer de Mercaders.

LES LLUITES DEL TREBALL

A Igualada, els fusters, ebanistes i constructors de carruatges han conseguit un augment de dos raís diaris en els llurs respectius jornals.

Els contramestres d'aquella població, organitzats recentment en Sindicat, volen demostrar, segons se diu, un augment de deu pessetes setmanals.

—La vaga de la fabrica dels senyors Calveras i Ordi, de Premià de Mar, continúa en el mateix estat.

Aquesta vaga ha repercutit en la quadra que el director d'aquella fabrica, senyor Estany, té instal·lada a Sant Martí, a can Saladrades, per als obrers en ella empleats, han abandonat el treball per entendre que el director en qüestió és un dels principals causants del conflicte de Premià.

En la secció d'aquest diari corresponent al Municipi de Premià, hi ha interès, una nova referent al subsidi extraordinari de dos raís als obrers i empleats municipals per sou inferior a 150 pessetes al mes.

ACCIO SINDICAL

La Confederació Regional del Treball de Catalunya, comunica a tots els sindicats i federacions catalanes que oprimen i li envia la circular senyalada amb el número tres.

La Junta del Sindicat de ferroviaris de l'Arleona-Nord ha publicat un extens comunicat desmentint les imputacions llegendades, des de l'edició del Senat i del Congrés, pels senyors Veyre i de Val-de-Erra, Silió i Cervantes al parlar de la passada vaga ferroviaria.

En aquest comunicat hi són enumerats els mil i un atropells de que els vaguistes foren víctimes per part de les autoritats i de la policia.

A Sant Martí, el carrer del Municipi, els baixos, hi quedà constituïda el passat dimecres una sucursal del Sindicat de Lamparers, llançadors i llautoners.

Les hores de cotització han quedat fixades en la forma següent: dissabtes, de 8 a 10 del vespre, i diuenge, de 10 a 12 del matí.

—En la darrera reunió de «La Navia» fou elegit el company Joan Llorca Zaragoza per al càrreg de president.

—Els obrers fabricis de Terrasa han enviat la llur adhesió a la «Federación Nacional del Arte Textil y Fabril de España».

—La Federació de l'Art Fabril i Textil d'Espanya convida a tots els delegats del ran de l'hagin d'assistir a l'Assamblea de la C. R. de T. que passin pel seu focal—Però IV, 174—de 10 a 12 del matí per a canviar impressions.

—Els obrers fabricis de Badalona celebraren el divendres un miting de propaganda societaria en el que hi varen prendre part, entre altres, els companys Roca (Josep), Rueda i Mirandé.

EL número d'avui de EL POBLE CATALA consta de sis pàgines

La Mancomunitat

La Comunitat de Regantes i Sindicat Agrícola de l'Ebre, el Sindicat de Desalga de Prats de l'Aldea, l'Ajuntament de San Carles de la Ràpita i el de Perelló, han remés instancies sollicitant que la Mancomunitat empresi una campanya per a combatre per a combatre el paludisme.

—Han sollicitat permisos:

Don Josep Sanfeliu, per a construir unes bases per a reparació de cals a fi d'acabar unes obres que está efectuant donya Josepa Fontcuberta en la carretera provincial de Caldes de Montbuy a Sant Celoni.

Don Jaume Marsá, veïna de Santa Bàrbara (Tarragona), per a construir unes ceres davant de casa seva, del carrer Major, carretera provincial d'aquella població a Centla.

Don Salvador Cladellas per a construir un tancat d'espí artificial en terreny que limita amb la carretera provincial del Masnou a Granollers.

Don Ramón Bellmunt, veí d'Arbeca (Lleida), per a construir un pont sobre la llacuna del camí veïnal d'aquella població.

La Catalana de Gas i Electricitat per a instal·lar una derivada per a conducció d'electricitat a la finca de donya Cerna Macià, número 86 de l'Avinguda de la República Argentina.

Don Francisco Mestres, veí de Caldes de Estrach, per a tallar pins, substituïnt-los per garrofers en la propietat del seu pare don Felip Milans, la qual limita amb el camí veïnal de Sant Vicens de Llavanera.

Don Albert Cabot, per a construir un pu entre duques pocs de terra de la seva propietat del terme de Sant Vicens de Llavanera, limitant amb la carretera de Cornella a Fogas de Tordera.

UN BARCELONL

DEMA:

EL POBLE: CATALA, publicarà en el Folléto Literari, un capítol d'una novela inédita del distingit escriptor

Plaça Vidal

PERE MIR

BANCA, BORSA, CANVI DE MONEDES

PLAÇA DE PALAU, 4-TELÈFON, 194

PERE MIR

BANCA, BORSA, CANVI DE MONEDES

PLAÇA DE PALAU, 4-TELÈFON, 194

La cullita del blat en 1916

I

Això dona a comprendre la manera com el Govern administra els interessos del país inclòs en èpoques en que la fam amenaça la tranquil·litat. Perquè a Espanya dominen els acaparadors, el Govern hagué d'apolar a importacions de blat d'Amèrica.

zaran les importacions, puix trobant-se els imperis centrals bloquejats no podran pas portar-lo de l'Amèrica. Són els més necessitats i no tenen altre camí que Turquia la qual no podrà proporcionar-los els 70 milions d'hectòlitres que'ls fan falta.

luntaris poden enviar-se al passei
de Gracia, 41, según, primera.

(De nostre Redactor-Corresponsal)

cón, el producte de la qual se destiná a l'Associació de la Premsa. Es posá en escena «El

ni- amb els visitants complides atencions,

g | cón, el producte de la qual se destiná a l'As
sociació de la Premsa. Es posá en escena «E

nencia dels expressats carruatges en deter

Les parades d'automobiles

nencia dels expressats carruatges en deter

Grans Magatzems **SAN ANTONIO**

Angel Ruiz **PREU FIXE**

Ronda Sant Antoni, 16 i 18

**Darreres novetats en Llaneria,
:-: Sederia i Confeccions :-:
A preus molt limitadíssims**

ABRICS

*Impossible vendre'ls en tant bones condicions
ja pels seus limitats preus, com
immillorables qualitats i esmeradíssima confecció*

ABRICS a 5, 7, 10, 12, 15 i 18 pessetes

ABRICS Panyo Gamuza a 23, 25, 28, 33, 37'50, 40 i 45 pessetes

**De 25 pessetes per a munt es confeccionen a mida als mateixos preus i
qualitats dels models existents**

Exclusiva per a majors d'edat

Carrer Condal, número 9, primer

: : Academia Práctica de Comerç i Idiomes : :

Ensenyança també per correspondència

MECANOGRAFIA. Diversitat de màquines visibles i modernes. — Des de 5 pessetes al mes. — ORTOGRAFIA PRÀCTICA. — CORRESPONDÈNCIA comercial, nacional i estrangera. — TAQUIGRAFIA. Varies sistemes. — CALCULS mercantils, Aritmètica-Geometria. — TENEURIA DE LLIBRES per partida doble. — COMPTABILITAT mercantil, industrial. — Bancaria, horàtil. — TITOL DE TENEUR DE LLIBRES previ examen de suficiència. — Les lliçons són individuals i d'aquí a l'ind. ind. pe. des. L'establiment funciona de nou a una molt i de tres a onze mil. — Les classes per a SENYORES, en local especial. — Les lliçons són individuals i d'aquí a l'ind. ind. pe. des. Carrer Condal, número 9, primer

Gotes Mares sulfuroses de Bar

Excelent medicació sulfurosa per als herpes, llagues, engines, escrófuls, bronquitis i demés enfermetats per a les que estigui indicat l'ús del sofre o de les aigües minerals sulfuroses. Poden usar-se les Gotes Mares Sulfuroses de Bar, amb la beguda, bany, gargarismes, pulveritzacions, etc.

Bemenni en totes les farmàcies
Preu del frasc: 3 pessetes



Sus Brônquios Silban!

Tos tenaz, seguida de fúma, respiración difícil, he aquí los síntomas de una bronquitis crónica, de un catarro, de un asma que hace falta curar inmediatamente si se quiere evitar la más grave complicación.

Esta curación es segura por el empleo del

PECTORAL RICHELET

(Sin alcohol ni azúcar)

Jamás se ha conocido un desacierto. La tos desaparece en 24 horas y las lesiones son rápidamente cicatrizadas. Los pulmones son fortalecidos. El Pectoral Richelet no contiene ni alcohol ni azúcar no cansa jamás el estómago.

De venta en todas las Droguerías y principales Boticas de España

Laboratorio: L. RICHELET
Rue Gambetta, 13, SEDAN (Francia)
Depositarlo general para toda España:
D. FRANCISCO LOYARTE, Calle Loyola, 9, SAN SEBASTIAN
Precio del Frasco: 4 pesetas

DINER en 1.ª hipoteca i sobre valores desde 1.ª por 100 anual, en los tres, propietarios, industriales i comerciantes, des de 1.ª por 100 al mes.

DINER en 2.ª hipoteca, usufructo, por indivisos i sobre genios, piasos i carruages i tota garantía que convenga i Rambla Santa Mónica, 4, entresol.

Bodes i bateigs
Si volen comprar bosses i capses amb gust i economia, visiten l'antiga fabrica de capses carrer Sant Pau, 38

CICLES

SANROMA

El más sólido

i ligero

Telefon 1445

Balmes 62

BARCELONA



TIRANT-BENEFACCTOR

PATENTAT
PEL DESENYOLLO DEL PIT DE LES SENYORES
CAVALLERS I NENS

Indispensable a tota persona que aporti i practiqui l'higiene en el vestit. Amb l'ús del TIRANT-BENEFACCTOR les senyores aconseguiran el desenvollop del seu pit, pugen prescindint així de medicacions i d'EDUARD SCHILLING, S. en C., Barcelona-Madrid-Valencia, i al d'altre can de lligues i tirants d'Esmeralda.

Amb Benefactor

AMAOR ALSINA
Riera S. Joan, 8, Barcelona, que enviarà l'ollet gratis a qui el demani

PIANOS I HARMONIUMS

de lloguer, des de 3 fins a 15 pessetes al mes Carrer del Bruc, núm. 78, entresol primer



LES SALS NATURALS

DE "MEDIANA DE ARAGON"

parquen sense còtics i sense produir ascós

Capseta IDEAL d'una purga... 0'30 ptes
Frasco de deu purgues... 2'00 ptes

BARCELONA ITOTA ESPANYA

deu aprofitar l'ocasió de comprar molt genre per poc diner

ACUDIU A

El Barato de l'Aixampli

de MARIANO TOMAS CREUS

Carrer del Bruc, 58 (entre Corts i Diputació)

S'adverteix que aquesta casa porta la contraria de tots els comerços de Europa, i és degut al gran excés de existències, el no haver pujat els preus en els articles i si ter enormes rebaixes en tots els genres.

Gran derrotxe de Brodats Suïços, interessantíssim per a novies. Actualment se liquiden totes les existències, que són enorme quantitat de Brodats fets a ma, en classes finíssimes i a preus baratíssims, d'una gran fabrica suïça.

Genres exclusivament adquirits en quiebres, venda a preus baratíssims.

D'actualitat gran. Liquidació de totes les existències de dugues fabricques de genres de puni.

Toreres senyora, punt anglès classe extra 14 pessetes dotzena

Toreres senyora, llana grans classe extra

Cobre-corsés senyora, llana extra

senyora, c. to gran varietat colors i blanc

2.000 refaixos punt anglès classe extra.

3.000 llana

5.000 valones, llana dolça

Trajos per a cavaller, punt llis, llana extra tots els tamany, per grans que siguin, a.

Trajos punt anglès cotó, caballer.

Buñandes grans, gran varietat, classe superior.

Mitjes senyora, calades, gran varietat.

senso calar, classe extra, 5 pessetes dotzena

i un sens fi d'articles, en genres de punt difícils de detallar i

TOT BARATISSIM!

Verdader derrotxe de Pel·leteria i Moneders

5 mil moneders, els de 6 pessetes un a 14 pessetes dotzena un 1'25

45 mil peces veta rentab e, tots els amples, a qualsevol preu.

5 mil dotzenes galó Ballena extra, a 1'15 dotzena.

845 dotzenes trenzilla seda, gran moda

539 dotzenes peces cursalete extra.

3.547 caixes sabó formatge, pastilles enormement grandioses, caixa de 6 pessetes.

85 mil dotzenes mitjons nen, en bla c, quíro, celest, rosa i negre.

9 mil grossas ciernes-pollaras KON-I-NOR

23 mil peces de renat colls frivoltat finíssims i amb gran varietat de dibuixos completament nous

835 camisetes, per a cavaller

20.000 grosses de botons nàcar, de París, a 0'40 grossa

Goma per a lligue-cames, anglesa, classe extra arissada

3 pams.

Guants senyora, extra, llarc 8 botons.

3 botons, a 3 pessetes dotzena.

nen, classe extra.

Rodets seda negra extra, els de 1'00 pesseta

fil, graos.

Vuit mil dotzenes peces Exel fi suïc, a 3'50 ptes. dotzena.

Mitjons cavaller, classe extra, a 2'80 pessetes dotzena.

Mitjes classe extra, a 9 pessetes dotzena

transparentes, finíssimes

20 mil peces soulache, alta novetat, tiratge deu metres, a 3'60 pessetes dotzena de peces.

Cubre costures, gran varietat en colors i dibuixos, a 2'50 pessetes dotzena de peces.

Stock suïc, 80 mil peces tires i entredosos brodats, peça de 4'20 metres.

peça 0'10

metres 0'75

10 0'95

a 2'85

parell 0'15

grossa 0'60

peça gran 1'65

una 0'45

dotzena 0'05

parell 0'25

parell 0'80

parell 0'35

parell 0'35

un 0'60

un 0'10

dotzena 1'00

peça 0'30

parell 0'25

parell 0'75

peça 0'35

peça 0'25

peça 0'95

Stock: 44 mil peces puntilles i entredosos valencienes i de

fil

88 mil caixes grans de polvos de Sevil

30 dotzenes pollites blonda, per a seny, a 23 pessetes [dotzena]

8 mil caixes capdells perleó, ben sortits de colors, blancs, negres, marca les tres lletres, a 2'10 caixa

17 mil caixes croché «cordons especial», marca les tres lletres, capdells de 20 grams caixa de 10 ovillos, 3'80 pes

setes del número 5 al 100, tots els números igual preu

7 mil moneders gran novetat.

48 mil caixes mocadors fil amb les inicials brodades en riquissims dibuixos.

5 mil colls batista finíssims.

53 mil lligues, cavaller, alta novetat

17 mil elásticos, cavaller, alta novetat

45 mil dotzenes mitjons

18 mil cefirs, tot seda, novetat

25 dotzenes pintes grans, banya

40 grosses raspalls, dents, extra

83 mil echarpes, gasa alta novetat, amb gran varietat de dibuixos i colors, completament nous

Enormes partides en betes de seda baratíssimes.

Y un sens fi d'articles, difícils de detallar i tot baratíssim.

Comprant partides importants se fan grans de scomptes.

Tots els dies noves adquisicions de genres d'ocasió.

Saldos i ocasions - Unica casa en els séus preus

A aprofitarse al reconegut

EL BARATO DE L'AIXAMPLI
Bruch, 58